

การป้องกันปัญหา นักเรียนทะเลาะวิวาทในและนอกโรงเรียน

กรณิโรงเรียนแห่งหนึ่งออกกระเบื้องการป้องกันครู (กรณีนักเรียนทะเลาะวิวาทกัน) 9 ข้อ และเป็น ที่สนใจในสังคมออนไลน์นั้น เข้าใจว่าหมายถึงกรณี นักเรียนทะเลาะวิวาทกันภายในโรงเรียนเท่านั้น จาก ประสพการณ์การบริหารโรงเรียนมา 20 ปี ขอสรุป ว่าถ้ากระเบื้องดังกล่าวใช้ได้ผลต้องขอชื่นชม และขอ วิเคราะห์ว่า ผลดังกล่าวน่าจะเกิดจากเหตุ 2 ประการ คือ ประการแรก คุณครูโรงเรียนดังกล่าวเป็นคุณครูที่ นำรักนำเคารพ ประการที่สอง นักเรียนโรงเรียนดังกล่าว นำรักและมีระเบียบวินัยดีมาก ที่กล่าวเช่นนี้เพราะ โดย ทั่วไปการปฏิบัติตามระเบียบทั้ง 9 ข้อ เป็นไปได้อย่าง แต่ จากประสพการณ์การบริหารโรงเรียน ขอสรุปว่าการแก้ ปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาทไม่ใช่เรื่องยาก

ถ้าโรงเรียนมีมาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาทที่ มีประสิทธิภาพดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนต้องถือว่าการป้องกันปัญหา นักเรียนทะเลาะวิวาททุกกรณีเป็นหน้าที่ของ ตนเอง โดยมีครูฝ่ายปกครองและครูอื่นๆ เป็นคณะ ทำงาน

2. ผู้บริหารต้องปรึกษากับคณะครู และมีความ เห็นร่วมกัน โดยประกาศให้นักเรียนทราบทั่วกันว่าการ ทะเลาะวิวาทระหว่างนักเรียนเป็น “ความผิดที่ร้ายแรง ที่สุด” มีการชี้แจงเหตุผลให้นักเรียนทราบทั่วกันว่าการ ทะเลาะวิวาทเป็นการทำลายชื่อเสียงของโรงเรียน โดยเฉพาะการทะเลาะวิวาทที่เกิดขึ้นนอกโรงเรียน เพราะ ประชาชนทั่วไปไม่รู้จักชื่อนักเรียน รู้แต่เพียงว่าเป็น นักเรียนโรงเรียนไหน แล้วก็ล้อกันไปว่า “นักเรียน โรงเรียน.....ตีกัน” ทำให้นักเรียนเสียหายทั้งโรงเรียน

3. ผู้บริหารต้องสร้างขวัญกำลังใจให้นักเรียนชั้น สูงสุดของโรงเรียนทุกคน และชี้แจงให้ตระหนักใน คัดดีศรี ว่านักเรียนเป็นพี่ใหญ่ของนักเรียนทั้งโรงเรียน และเป็นผู้นำของนักเรียนทั้งหมด ถ้านักเรียนชั้นสูงสุด ทุกคนปฏิบัติตนดี จะเป็นแบบอย่างที่ดีของน้องๆ ทุกคน เพราะฉะนั้นนักเรียนชั้นสูงสุดต้องภูมิใจในคัดดีศรีของ ความเป็นผู้นำและพี่ที่ดี ช่วยกันรักษาความดีให้น้องๆ ศรัทธาและปฏิบัติตาม เพื่อรักษาชื่อเสียงของโรงเรียน ร่วมกัน

4. สร้างแรงจูงใจฝ่ายดีกับนักเรียนทั้งโรงเรียน โดย

ใช้เหตุผลและความตั้งใจจริงในการอธิบายเพื่อให้นักเรียนด้วยหลักการว่า “โรงเรียนจะให้ทุกสิ่งที่ดี ให้ และห้ามทุกสิ่งที่ไม่ดี” หมายความว่า สิ่งใดที่นักเรียนต้องการและเป็นสิ่งที่ดี โรงเรียนจะจัดให้ทุกกรณี แต่สิ่งใดที่ไม่ดีและโรงเรียนได้ชี้แจงอธิบายความไม่ชัดเจนที่เข้าใจตรงกันแล้ว ห้ามนักเรียนทำโดยเด็ดขาด หลักการต่อมา ถ้านักเรียนกระทำในสิ่งที่โรงเรียนไม่เคยดักเตือนห้ามปรามมาก่อน จะไม่ถือว่าเป็นความผิดและไม่ถูกลงโทษ แต่สิ่งใดที่เคยแนะนำดักเตือนไว้แล้วนักเรียนยังทำผิดต้องถูกลงโทษแน่นอน และถ้าความผิดนั้นร้ายแรง มีโทษด้วยการเขียน จะเกิดผลสองอย่างคือ “ไม่แตก ก็ปริ”

5.ต้องปรับกระบวนการฝึกลูกเสือและเนตรนารีตามหลักสูตรที่ฝึกเป็นระดับชั้น (ป.1, ป.2, ป.3,..... และ ม.1, ม.2, ม.3) ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติที่ให้จัดลูกเสือต่างระดับชั้นไว้ในกองเดียวกัน โดยลูกเสือชั้นสูงสุดเป็นนายหมู่ และเป็นผู้ฝึกลูกหมู่โดยมีครู (ผู้กำกับ) เป็นเพียงที่ปรึกษา ซึ่งเป็นการฝึกระบบผู้นำผู้ตามให้รู้จักทำงานร่วมกัน และเกิดความสามัคคีของนักเรียนต่างระดับชั้น ปัจจุบันมีโรงเรียนที่ทดลองจัดการฝึกลูกเสือตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติดังกล่าว ซึ่งได้ผลดี คือนักเรียนต่างระดับชั้นทะเลาะวิวาทกันน้อยลง และทุกคนรู้จักสนิทสนมเพราะเคยอยู่ในกองลูกเสือเดียวกันมาแล้ว

และในการเข้าค่ายพักแรม ครูผู้กำกับไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยในการคอยไล่ต้อนลูกเสือไม่ให้ส่งเสียงรบกวนและให้เข้าหลับนอนตามกำหนด เพราะนายหมู่สามารถควบคุมลูกหมู่ให้เข้าหลับนอนในเต็นท์ตามเวลาโดยไม่ส่งเสียงรบกวนเลย

6. ผู้บริหารและคณะครูต้องสอนให้นักเรียนรู้จัก “การหลีกเลี่ยง” คือให้ถือหลักว่า ตนเองเป็น “คนไม่ดี” ส่วนคนที่มาหาเรื่องทะเลาะวิวาทต่อเราเป็น “คนไม่ดี” ถ้าเราไปทะเลาะวิวาทกับเขาเราก็เป็นคนไม่ดีไปด้วย เช่นเดียวกับกรณี นาย “ก” ต่อยนาย “ข” แต่นาย “ข” ไม่ได้ตอบ ถ้าขึ้นโรงพัก ตำรวจจะถือว่า นาย “ก” เป็นผู้ผิดที่ไปทำร้ายนาย “ข” และลงโทษปรับนาย “ก” แต่ถ้านาย “ข” ได้ตอบโดยต่อยนาย “ก” ด้วย จะกลายเป็นการ “วิวาท” มีความผิดทั้งสองคน

มีกรณีเกิดขึ้นจริง วันหนึ่งหลังโรงเรียนเลิก นักเรียนชายคนหนึ่งวิ่งกลับเข้ามาฟ้องอาจารย์ใหญ่ว่าถูกนักเรียนโรงเรียนอื่นทำร้ายที่ป้ายรถเมล์ อาจารย์ใหญ่อธิบายว่าเธอไปทำอะไรเขา นักเรียนบอกว่าไม่ได้ทำอะไร แต่นักเรียนคนนั้น “เหล่” ก่อน นักเรียนก็ “เหล่” ตอบ จึงถูกต่อยและวิ่งหนีกลับมาโรงเรียน อาจารย์ใหญ่อธิบายว่า “เหล่” หมายถึง “เหล่” ครูฝ่ายปกครองช่วยอธิบายว่า “เหล่” หมายถึง มองหน้ากัน อาจารย์ใหญ่อธิบายให้นักเรียนว่า ต่อไปถ้า

มีใครมา “เหล่” ปลอ่ยให้เขา “เหล่” จนตาเหล่ไปฝ่ายเดียว อย่าไป “เหล่” ตอบ และได้อธิบายวิธี “หลีกเลี่ยง” คนไม่ดี ให้นักเรียนทั้งโรงเรียนเข้าใจ ตั้งแต่วันนี้นักเรียนไม่เคยเกิดเรื่องวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่นอีกเลย

7.มีกรณีที่เกิดขึ้นจริงอีกกรณีหนึ่ง มีนักเรียน ม.1 จากโรงเรียนอื่นคนหนึ่ง จะขอย้ายมาเข้าโรงเรียนในภาคเรียนที่สอง ด้วยเหตุที่ตัวเองเพิ่งย้ายตามผู้ปกครองมาจากภาคใต้ มาเข้าโรงเรียนแห่งหนึ่ง แต่ถูกเด็กเจ้าถิ่นทำร้าย จึงจะขอย้ายมาเข้าโรงเรียนนี้ในภาคเรียนที่สอง สอบถามได้ความว่า เมื่อย้ายจากภาคใต้ใหม่ๆ ถูกเด็กเจ้าถิ่นมาก่อกวน อาศัยที่ตนเองรูปร่างโตกว่า จึงตอบโต้กลับไปได้ แต่เจ้าถิ่นกลับนำพรรคพวกมาเอาคืน ตนสู้ไม่ได้ และกลัวอันตราย จึงขอย้ายมาเรียนที่นี่ ได้แนะนำให้นาย “หลีกเลี่ยง” ไปใช้ เมื่อมีเจ้าถิ่นมาแซว ก็ให้พูดดีกับเขาว่า “ไม่สู้และขอเป็นเพื่อน แต่ถ้าอีกฝ่ายยังไม่ยอม ให้งมมือไหว้ และขอยอมแพ้ รับรองว่าปลอดภัยแน่นอน นักเรียนคนดังกล่าวก็ลากลับไป จนสิ้นปีการศึกษานักเรียนคนดังกล่าวกลับมาหาอีกครั้งหนึ่ง และบอกว่าผมไม่ย้ายแล้ว เพราะเข้ากับเจ้าถิ่นได้แล้ว

8.ได้นาย “หลีกเลี่ยง” ไปใช้กับทุกโรงเรียนที่ไม่เป็น ผู้บริหารทั้ง “4” โรงเรียน โดยไม่เคยเกิดเรื่องวิวาทระหว่างโรงเรียนเลย รวมทั้งโรงเรียนสุดท้ายที่เป็น “สหศึกษา” และอยู่ใกล้กับโรงเรียนชายล้วนที่ขึ้นชื่อลือชาเรื่องทะเลาะวิวาท ทั้งได้นำนักเรียนไปเรียนว่ายน้ำซึ่งนักเรียนทุกคนต้องสวมชุดว่ายน้ำที่สระว่ายน้ำซึ่งอยู่หน้าโรงเรียนชายดังกล่าวทุกวัน ไม่เคยมีนักเรียนชายต่างโรงเรียนมาด้อมมองหรือมาแซวเลย

ดี อามีการเปิดโรงภาพยนตร์แห่งใหม่ที่อยู่ตรงข้ามโรงเรียนชายดังกล่าว ซึ่งนักเรียนทั้งสองโรงเรียนจะไปป้วนเปียนหน้าโรงภาพยนตร์แห่งนั้นหลังเลิกเรียนทุกวัน ได้อบรมนักเรียนทุกคนว่า สามารถไปหน้าโรงภาพยนตร์นั้นได้ แต่ให้ท่องคาถา “หลีกเลี่ยง” ให้ขึ้นใจ ถ้าจะถูก “เหล่” หรือ “แซว” อย่างไร ให้ “หลีกเลี่ยง” เท่านั้น ปรากฏว่าไม่เคยเกิดกรณีไม่ดีทุกประเภท โดยไม่ต้องส่งครูฝ่ายปกครองหรือครูเวรไปคอยดูแลความปลอดภัยเลย

นี่คือมาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ที่สถานศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการน่าจะดำเนินการได้ไม่ยาก

จารึก อะยะวงศ์

(charuek_a@yahoo.com)

ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนวัดพุทธบูชา